

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Torgarden,
7485 Trondheim

24.august 2026

Høringssvar fra Energigass Norge

Standardiserte minimumskrav om nullutslippsløsninger og biogass på offentlige bygge- og anleggsplasser – Høring 2026/4826

Innledende oppsummering;

EGN støtter forskriftens hovedgrep og ambisjonen om å bruke offentlige anskaffelser til å drive frem utslippsreduksjoner og markedsutvikling. Det er særlig positivt at biogass eksplisitt anerkjennes som en del av løsningen.

For å lykkes bør forskriften utformes slik at biogass også får en reell rolle der energibæreren er egnet og tilgjengelig. EGN anbefaler derfor at:

- **faktoren på 0,45 fjernes og dokumentert biogass teller 1:1**
- **kontraktsrelatert masse- og materialtransport til og fra anleggsområdet kan omfattes**
- **alle relevante energibærere og infrastrukturløsninger vurderes før unntak benyttes**
- **etablerte massebalanse- og sporbarhetssystemer kan benyttes**
- **beregning av merkostnader og rapportering standardiseres nasjonalt**

Med disse justeringene vil forskriften etter EGNs vurdering bli mer teknologinøytral, praktisk gjennomførbar og bedre egnet til å utløse kostnadseffektive klimagassreduksjoner i hele landet.

Utdyping av synspunktene;

Energigass Norge (EGN) støtter innføringen av nasjonale, standardiserte minimumskrav og er særlig positive til at **biogass eksplisitt inngår som en løsning**. Biogass er en moden fornybar energibærer som kan gi betydelige klimagassreduksjoner, og er særlig relevant for tungtransport og i prosjekter der elektrifisering er teknisk krevende eller krever omfattende energi- og ladeinfrastruktur.

EGN støtter en tydelig og forutsigbar opptrapping av kravene. For at forskriften skal fungere etter hensikten, må biogass imidlertid være en **reell og ikke bare formell oppfyllelsesmulighet**.

Faktoren på 0,45 bør fjernes

EGN mener den foreslåtte faktoren på 0,45 for biogass i § 5 bør fjernes.

Faktoren er begrunnet med forskjeller i virkningsgrad mellom elektriske motorer og gassmotorer. Etter EGNs vurdering innebærer dette en uheldig sammenblanding av **energieffektivitet og klimaeffekt**.

Dersom formålet er å redusere klimagassutslipp, bør ikke en fornybar energibærer få redusert uttelling utelukkende på grunn av motorprinsippet. Dersom utslipp i verdikjeden, herunder eventuelle metanutslipp, skal påvirke hvor mye en løsning teller, bør dette skje på grunnlag av dokumenterte livsløpsutslipp og etablerte bærekraftskriterier, og ikke gjennom en generell teknologifaktor.

Den foreslåtte beregningen tar heller ikke hensyn til systemeffekter som tilgjengelig nettkapasitet og effekt eller behov for lade- og annen energiinfrastruktur. Slike forhold kan være vesentlige ved vurderingen av hvilken løsning som gir best samlet klima- og ressursutnyttelse i det enkelte prosjekt.

EGN anbefaler derfor at dokumentert biogass teller **1:1** ved oppfyllelse av minimumskravet. Dersom departementet ønsker å korrigere for forskjeller mellom teknologier, bør det utvikles en transparent og teknologinøytral metode basert på dokumentert klimaeffekt eller levert nytte.

Transport til og fra anleggsområdet bør kunne inngå

Biogass er i dag særlig relevant for tung veigående transport. Samtidig vil mye av masse- og materialtransporten knyttet til bygge- og anleggsprosjekter falle utenfor den foreslåtte geografiske avgrensningen.

EGN anbefaler derfor at **kontraktsrelatert masse- og materialtransport til og fra anleggsområdet kan inngå i beregningen**, forutsatt at transporten er klart avgrenset og kan dokumenteres på en måte som hindrer dobbelttelling.

Dette vil gjøre det mulig å oppnå utslippsreduksjoner i et segment hvor biogassløsninger allerede er kommersielt tilgjengelige, samtidig som det kan stimulere til videre utvikling av kjøretøy, fyllestasjoner og distribusjonsinfrastruktur.

Alle relevante energiløsninger må vurderes før unntak

EGN støtter at oppdragsgiver kartlegger energiforsyningen før konkurransen. Kartleggingen bør imidlertid omfatte **alle relevante energibærere og tilhørende infrastruktur**, herunder både tilgjengelig elektrisk effekt og tilgang på biogass og fyllinfrastruktur.

Manglende nettkapasitet eller tilgjengelig elektrisk teknologi bør ikke i seg selv være tilstrekkelig grunnlag for unntak dersom minimumskravet kan oppfylles med biogass.

Tilsvarende bør vurderingen av merkostnad etter 5 %-regelen bygge på en felles nasjonal metode og sammenligne reelt tilgjengelige løsninger. Det bør også presiseres at teknologi må være kommersielt tilgjengelig og ha nødvendig kapasitet, sikkerhet og driftssikkerhet for den aktuelle arbeidsoperasjonen.

Det bør samtidig avklares før ikrafttredelse hvordan minimumskravene skal ses i sammenheng med kravene etter anskaffelsesloven § 5b, slik at regelverket blir forutsigbart for både oppdragsgivere og leverandører.

Dokumentasjon må være enkel og etterprøvbar

EGN støtter tydelige krav til bærekraft og sporbarhet for biogass. Dokumentasjonen bør bygge på eksisterende nasjonale og europeiske regler og anerkjente dokumentasjonssystemer, fremfor at det etableres egne parallelle krav for offentlige bygge- og anleggsanskaffelser.

Det bør være mulig å benytte **etablerte massebalanse- og sporbarhetssystemer** der dette er relevant og i samsvar med gjeldende regelverk. Et generelt krav om fysisk separert biogass vil gi unødvendige kostnader og begrense effektiv bruk av eksisterende infrastruktur uten nødvendigvis å gi bedre dokumentasjon av klimaeffekten.

Rapporteringen bør standardiseres nasjonalt, bygge på eksisterende energi- og drivstoffdata og i størst mulig grad kunne håndteres digitalt. Målet bør være enkel og etterprøvbar dokumentasjon uten unødvendig administrativ belastning for oppdragsgivere og leverandører.

Med vennlig hilsen
Energigass Norge

Geir A. Mo
Direktør

